

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Sîrbu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ion Druță
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Stepan Ivanov, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Stepan Ivanov împotriva Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la obligarea furnizării informației, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Stepan Ivanov, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu, și a fost menținută hotărârea din 27 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 28 mai 2018 Stepan Ivanov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la obligarea furnizării informației, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 18 iunie 2015, inspectorul BP-3 al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, căpitan de poliție Sergiu Moga, a întocmit în privința lui Stepan Ivanov procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 067018, conform art.236 alin.(2) Cod contravențional, aplicându-i o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 600 de lei și 4 puncte de penalizare.

La data de 23 februarie 2017 Stepan Ivanov a luat cunoștință cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 067018, fiind citat de executorul judecătoresc Elena Khokhilova, în calitate de debitor.

Decizia agentului constatator și respectiv procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 067018 din 18 iunie 2015, au fost anulate de către instanța de judecată prin

hotărârea Judecătoriai Chișinău din 05 mai 2017, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017.

A indicat Stepan Ivanov că a înaintat o cerere, prin care a solicitat sancționarea agentului constator Moga Sergiu, invocând că agentul constator intenționat, conștiincios, realizând ilegalitatea acțiunilor sale, în mod arbitrar i-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 067018 din 18 iunie 2015, aplicându-i sancțiunea sub formă de amendă.

Prin răspunsul Inspectoratului Național de Patrulare din 03 martie 2018, reclamantul a fost informat că, în privința lui Moga Sergiu a fost inițiată o anchetă de serviciu, din motivul încălcărilor admise la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție de către agentul constator, însă, sancțiunea nu poate fi aplicată funcționarului public dacă din ziua comiterii abaterii disciplinare a trecut mai mult de 6 luni, în privința acestuia fiind aplicate măsuri de influență corespunzătoare.

La data de 02 aprilie 2018, Stepan Ivanov, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu, s-a adresat cu cerere la Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat examinarea cererii, expedierea unei copii de pe extrasul din ordin privind sancționarea lui Moga Sergiu, respectiv a copiilor de pe materialul anchetei de serviciu, însă, prin răspunsul Inspectoratului Național de Patrulare din 10 mai 2018, reclamantului i-a fost refuzată furnizarea informației și a documentelor solicitate, făcând trimitere la art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ.

A considerat reclamantul că, răspunsul Inspectoratului Național de Patrulare este neîntemeiat, deoarece prin acesta i-a fost limitat dreptul său de acces la informație.

În asemenea circumstanțe, a solicitat reclamantul anularea răspunsului nr.1052 din 10 mai 2018, obligarea Inspectoratului Național de Patrulare să examineze și să furnizeze reclamantului informația și documentele solicitate prin cererea din 02 aprilie 2018, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 de lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 000 de lei.

Prin hotărârea din 27 septembrie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Stepan Ivanov a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 28 septembrie 2018, Stepan Ivanov, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu, a declarat apel împotriva hotărârii din 27 septembrie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Stepan Ivanov, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu, și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 6 alin. (1), 11 alin. (1), 21 alin. (1) din Legea privind accesul la informație, art. 5, 239 și 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă și au argumentat concluzia de respingere a acțiunii prin faptul că, la data de 23 ianuarie 2018, avocatul Valeriu Dumitriu, care acționa în interesele lui Stepan Ivanov, fiind împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr.0928405 din 17 ianuarie 2018, a depus la Inspectoratul General al Poliției o cerere prin care a solicitat inițierea anchetei de serviciu în privința lui Moga Sergiu (f. d.22 - 24).

La data de 03 martie 2018, Inspectoratul Național de Patrulare a expediat în adresa avocatului Valeriu Dumitriu răspunsul nr. 28/18, prin care l-a informat pe acesta că, în cadrul examinării materialelor cauzei, s-a constatat admiterea derogării de la prevederile legii contravenționale în cadrul procesului contravențional, însă, luând în considerație prevederilor pct.96 al Hotărârii Guvernului nr.409 din 07.06.2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată, dacă din ziua săvârșirii abaterii disciplinare au trecut mai mult de 6 luni, angajatul nu poate fi atras la răspundere disciplinară, în privința inspectorului Moga Sergiu au fost aplicate măsuri de influență corespunzătoare (f.d.25).

Ulterior, la data de 04 aprilie 2018, avocatul Valeriu Dumitriu care acționa în numele și în interesele lui Stepan Ivanov, a depus la Inspectoratul Național de Patrulare o cerere, în temeiul art.53 alin.(1) lit.a) și d) al Legii cu privire la avocatură, prin care a solicitat respectuos să-i fie expediate copiile de pe extrasul din ordin privind sancționarea lui Moga Sergiu, respectiv, copii de pe materialul anchetei de serviciu (f.d.26 - 29).

Prin răspunsul Inspectoratului Național de Patrulare nr.INPI-1502 din 10 mai 2018, avocatului Valeriu Dumitriu i s-a comunicat că, anterior a fost informat că în caz de dezacord cu decizia primită, este în drept să se adreseze în instanța de contencios administrativ (f.d.30).

Instanțele judecătorești au conchis că inițierea unui proces cu privire la apărarea dreptului de acces la informație, este admisă în cazul în care furnizorul de informații refuză să elibereze persoanei informația solicitată, cu condiția că o astfel de informație este detinută de furnizor. Or, la caz, cererea înaintată de avocatul Valeriu Dumitriu la data de 05 aprilie 2018, nu poate fi asimilată unei cereri de acces la informație, așa cum această cerere a fost întemeiată în drept în baza prevederilor Legii cu privire la avocatură.

Pe cale de consecință, instanțele judecătorești au conchis că, prin cererea din 02 aprilie 2018, avocatul Valeriu Dumitriu a solicitat să-i fie expediată copia de pe extrasul din ordin privind sancționarea lui Moga Sergiu, respectiv copii de pe ancheta de serviciu, însă, anterior prin răspunsul din 03 martie 2018, avocatul Valeriu Dumitriu a fost informat că, nu a fost emis un ordin de sancționare a lui Moga Sergiu, în privința inspectorului respectiv fiind aplicate măsuri de influență corespunzătoare. Or, la caz, nu a fost limitat dreptul de acces la informație a reclamantului, în condițiile în care, Inspectoratul Național de Patrulare nu a emis un ordin de sancționare a lui Moga Sergiu, iar o anchetă disciplinară nu a fost pornită ca rezultat al expirării termenului de atragere la răspundere disciplinară a lui Moga Sergiu.

La data de 18 iunie 2019, Stepan Ivanov, reprezentat de avocatul Valeriu Mitrofan, a depus cerere de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, deoarece instanțele judecătorești au apreciat arbitrar suportul probator cercetat, raportului juridic fiindu-i dat o încadrare juridică greșită, iar cu titlu

de consecință a adoptat soluții cu încălcarea normelor de drept material și procedural, neglijând prevederile Legii contenciosului administrativ și Legea cu privire la petiționare.

La data de 17 iulie 2019 Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție a depus referință prin care a solicitat declararea cererii de recurs ca fiind inadmisibilă.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 27 februarie 2019 și a fost expediată părților la data de 01 aprilie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, cererea de recurs depusă la data de 18 iunie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în

recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Stepan Ivanov, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de

apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Stepan Ivanov, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Stepan Ivanov, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Druță

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru